

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

56. Scientiae natur. quantoperè ad fidem contul

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

^{14.} Ignorantia demicam scholam Nanchini aperit physicam & sacram, compellitque
solidas in mox de turba auditorum quorum opprimebatur multitudo, paucos
Philosoph. feligere; nisi quod neminem exclusit ab errorum confutatione, quibus
licet admodum: crassis tenebantur, & velut effatis ex tripode antiquo,
fidem cæcam deberi credebant, in Mathematicis præterim quorum
falsitatem, rationibus validè ad mentem; manifestè ad sensum Geom-
etricis organis persuasi, non tam noui, quam veri voluptate misericordie
afficiebantur, confituebantque audissima curiositate ad inauditam il-
lam falsorum expugnationem, & vinci gaudebant oculorum suorum
iudicio, cum planispheriis, quadrantibus graduum, mensoris radiis
oppositum, certamque speculationem in sensus ipsos ingereret. His, n
nominabant ingenij fabrilibus prodigijs capti, primum optimates,
post etiam alij; certatim eorum exempla poscebant: quod in illa item
contigerat Geographica tabula, quam duplo editis illustrationem, &
que ampliorem Vzohaij rogatu descriperat. Vzohaius illam supren-
vir auctoritatis, in Typos dedit, editaque in lucem exemplaribus in-
finitis Sinas, Coraum, ipsamque Iaponiam recreavit. Idem quoque
de hac ipsa factum, sed in plures discreta tabulas, ex quibus Riccius
Provinciæ Prorex librum composuit, suis cuique Regnum tribu-
tis finibus, & conditione, præmissaque operis & auctoris elegantissima
commendatione: tantorum virorum panegyricis Riccius eulogio
imperio celebris. Nanchini vero (quod scripsit ipsemet, & post
hunc Cataneus) plus nobis aliquot mensibus auctoritatis & gratia
accessit, quam foret cunctis retro annis partum; stabilitaque ex co-
firmis Societatis inter Sinas iam triplex statio, viaque ad plures
complanata: quod enim Nanchinum regia probasset, nulli minorum
urbium, frons esset improbandi. Scripsit & varia deinceps plenius, &
elementis, de vacuo, de cœlo, de moribus quæ ut in manus Literato-
rum peruerterant, in Typos illico mittebantur; ipsaque adeo quotidiana
prælectio in suas digesta peculiares materias volt minimis scientiis
ab auditoribus edebatur, quæ nec poterat vitare Riccius, nec si
posset debebat, cum eò denique spectarent omnia, ut Dei viuis, omnibus
insinuaretur notitia: quantum autem ad hoc per se quoque conser-
tent scientiæ, quibus interea Literatorum animos distinebat, ementis
patuit minime obscuris; verum id etiam iuuenis Literatus atque col-
legiorum Riccio miserat Guansungar ex Collegio Hanlino Doctor, Et Col-
^{16.} Scientiæ na- legium hoc in aula Pechinensi cœtus hominum sexaginta, ex Literato-
cetur, quanto- rum medulla vndeque celibatus ad componenda quæ Regis nomine pro-
pere ad fi- deunt, nec debent nisi styli quadam maiestate concipi tam sublimis, ut
dem contul- eum aliquantur pauci; & præter illos usurpet nemo. Audientis itaque
perspicax iuuenis, assidue Riccius fidei nostræ principia inculcantes,
ad cœptendam idolatriam, & eate hinc statuens haudquam illum
venisse tam procul, hoc uno laborum pretio, ut Sinis, Europæ sci-
tias

^{16.}
Scientiæ na-
cetur, quanto-
pere ad fi-
dem contul-

tias traderet; sed eō tendere, ut extirpatis religionibus Sinarum falsis, substitueret suam; cogitatum hoc suum aliquando ingenuē illi aperuit, multūmque horribus ut pergeret, negavit superstitiones conuelli fortius potuisse quām p̄fūdīo naturalium doctrinarum. Oscianorum enim antistites & Taosiorum, p̄t̄ Theologica placita quibus suos sequaces tanquam oraculis obligarunt, inferuile suis libris, de Philosophia naturae, falsa palam, & deridicula; de solis ortu, occubitu, defectu; Holoano Deo solem dextra tegente; sinistra lunam; & istiusmodi deliria stolidā; in quibus mediocri studio atque ingenio capiendis, cum tam stolidē, turpiter & mendaciter errasse comunicantur; facile aiebat in diuinis ab sensu longius, vsuque hominum semotis multo incipiūs, stultiūs, & pericoliūs errasse; quibus nihilominus volumina implerunt innumera, tam partim insulsis, incredibilibus, insanis; partim etiam fœdis, ut nullus validē insaniens ægrotus tam aliena fingat & permitiosia: quod recte ab illo prospectum Riccius asserit, illōsque errorum, & ignorantia in Philosophicis damnatos; auctoritate omni fidēque in diuinis cum inexpibili rubore excidisse. Sed inter communies Doctorum plausūs, vni dolebant Mathematici regij, & quod alii nequirent, peruerso aspectu, & ita oculorum vlcilcebantur ut competitem honoris sui, & luci Ricciū. Dixi alias horum munus, in quo inter cetera, de futuris luminis maiorum deliquis cum enormiter exerrarint; iurati negant artis esse, aut negligentiæ errorē; sed celi arcanū, prænuntiantis nescio quid noui, tarditate insolita consueti cursus, aut celeritate; quid autem illud? fortunatum an securus? diuinum relinquent: at enim hos sibi à Riccio valde metuentes, sedantur eius discipuli; nempe illum tanti apud suos faisse, ut non essent illi transmittenda tot vasta maria, ad emendicandum ab Simis tantulum id sumi & lucelli, cuius metu perdendi angebantur: hic non ægrè placati, honoris gratia Ricciū adiere, nunquam tamen eō adducti sunt ut vellent quicquam ex illo discere, gentis, opinor, verecundati probrum, si Regis Archiastronomi, aduenæ vnius discipuli fierent. Plus fuit negotij tractanda cum Ethnici pace, quorum geminas sectas exagittauerat, ipsisque illarum ex auctoribus, & Magistris, mendaces probaverat: non potuit ea res Ligucinum latere, annotum septuaginta Mandatarum; multis olim regendis urbibus Præfectum, quodque iuris & officij lex poscebat Confusio obstrictum; sed haec eui lex melioris, processu annorum, decentiæ cuiusdam nomen accepérat; degenerauitque quium.

57.
Mathem. Re-
gij infensi
Riccius pla-
cantur.

58.
Cum idolol.
Literato so-
lenne collo-
quium.

A a